

Съ таква утѣшителна мисль азъ изъ Силистра въ Букурещъ, гдѣ ся надѣяхъ да найда средоточіе на най богаты и образованны Българе. Като пристигнахъ падна ми ся да живѣя въ помера единого хана (страинопріимница) кой нарѣдъ съ голмы рѣдове Нова Св. Георгія.

Безъ да губиѣ време, като ся прибрахъ на квартира азъ веднага отидохъ при Васил Неновича (за кого говорѣхъ въ I. Т. Болг.) който бѣше управитель и учитель на тѣй названно Славянско училище при ветха църква св. Георгіа, съ надежда нѣлна чи ще ся стоваря со опытный указатель, почасті старыхъ рѣкописей: а при това си мислѣхъ въ стара църква Св. Георгіа да намѣра нѣкое чудо за Словянетѣ. Училище бѣше въ единъ малъкъ домъ. Входе му отъ лѣтя право въ класса, на кого отъ лѣво бѣ кабинетецъ на Неновича, а на дѣсно въ двѣ малки комнатки (одан) живѣло семейство му. Класа състояше изъ два отъ лѣво на дѣсно стола безъ чинове. Въ училище се считало отъ 15 ученицы, кондохождали, и то не сѣкогашъ, да ся учатъ да читатъ по Влашки. Азъ попытахъ, зацо училище си наричате Словянско, кога въ него ся не преподава по Словянскы ? Той ми ся отговори: нѣкога учаха и по Словянскы, но сега напуснаха той классъ.

Само това бѣше Словянско училище до катъ бѣхъ азъ въ Букурещъ. Гръцы имаха едно доволно устроено Елинско училище изъ 6 класса. Въ него освенъ Гръчка Грамматика и Риторика,